

INNLEGG Skatt

I Dagens Næringsliv 12. juli uttalte førstestatsadvokat Morten Eriksen i Økokrim at «Om vi alle kunne slippe skatt ved å «papirflytte» til skatteparadiser, for å unngå skatt der man bor, driver virksomhet eller har forpliktelser, ville de fleste samfunn bryte sammen ganske fort.»

Eriksens uttalelse skjer samtidig med det økonomiske sammenbruddet i den europeiske velferdsmodellen, som er basert nettopp på de skatter og avgifter Eriksen mener er en forutsetning for at «samfunn ikke skal bryte sammen».

Det har imidlertid aldri vært slik at skatter og avgifter «bygger velferd». Det motsatte er tilfellet. Skatter og avgifter forkrøpler produktivitet og økonomisk vekst i stedet for å stimulere det, fordi skatter og avgifter fratar (produktive) mennesker og bedrifter ressurser som de ellers ville brukt på en annen og bedre måte, dvs. til å øke samfunnets produksjonsfaktorer og dermed bidra til økt vekst og velstand for hele befolkningen.

Staten plyndrer produktiv kapital for å tilfredsstille sitt endeløse behov for skatter og avgifter – for å holde liv i et uproduktivt og ineffektivt statsapparat.

Samtidig tilføres «easy credit» bevilget av våre politikere gjennom banksystemet og dirigeres til ulønnsomme prosjekter, ofte politisk motivert på tvers av sunne økonomiske prinsipper. Alt for å utøve makt og tekkes velgermassen.

Statlige transaksjonskostnader er enorme og ute av kontroll. Verdiskapning forvirrer og nyskaping råtnet på rot. Det er systemsvikt og økonomisk kaos i statsforvaltningen, i Brussel som i Norge.

At staten tilbyr en rekke varer og tjenester, er en illusorisk påstand. Inntekter og aktiva blir først og under tvang overført fra den produktive sektor til staten; dernest bruker staten nøyaktig de samme pengene til å kjøpe varer og tjenester fra den samme produktive sektor som den tok pengene fra i første instans. Det dreier seg om negativ verdiskapning i stor målestokk.

Illustrasjonsfoto: Colourbox

**MENER
STATEN PLYNDRER
PRODUKTIVITETEN.**
Hans Eirik Olav.

En allmektig stat er problemet, ikke løsningen, hverken for Europa eller Norge. Den sosialdemokratiske modellen, hvor staten, gjennom stadig nye lover og reguleringer, kontrollerer nær sagt all økonomisk samhandel, har spilt fallitt. Det moderne sosialdemokrati har enkelt sagt «planlagt og ekspandert seg selv til døde».

Det er denne fallitten som nå utspiller seg i Europa og som

ubønhørlig også vil ramme Norge, ifølge SSB allerede i 2020, når statens utgifter vil være større enn inntektene. Antagelig skjer det tidligere.

Forskjellen på eurosone og Norge er at det endeløse sløseriet i eurosone er finansiert ved å kreere penger ut av tynn luft, mens den i Norge er finansiert av oljeformuen; begge deler uten respekt for hvilket samfunn vi etterlater til kommende generasjoner.

Fredric Bastiat, en av historiens mest kjente politiske økonomer, gir i sin bok «The Law» en god beskrivelse av den sosialdemokratiske modellen. Bastiat definerte tre alternativer til «plyndring» i et samfunn:

■ Mindretallet plyndrer flertallet

■ ■ ■ Staten bygger ikke velferd. Den plyndrer produktiv virksomhet for å tilfredsstille sitt endeløse behov for skatter og avgifter – for å holde liv i statsapparatet, skriver **Hans Eirik Olav**, tidligere styreleder i Thule Drilling.

Det store selvbe

Skatter og avgifter forkrøpler produktivitet og økonomisk vekst i stedet for å stimulere det

og byråkratiet er en slik samfunnsordning helt i orden, fordi den betyr «mer stat» og «mindre frihet» for enkeltmennesket.

Så lenge vi aksepterer at staten gjennom et stadig voksende byråkrati nærmest uinnskrenket forvalter «vår felles velferd», vil resultatet ubønhørlig være økonomisk ruin, slik vi er vitne til i Europa nå.

Eriksens selvbedrag om «skattens fortreffelighet» er forståelig; vi har alle fått den sosialdemokratiske modellen

■ Alle plyndrer hverandre
■ Ingen plyndrer noen

I Norge og de fleste vestlige sosialdemokratiske land har vi valgt alternativ 2. Derfor betegner Bastiat staten som «den store fiksjon gjennom hvilken alle streber etter et levebrød på bekostning av alle andre». Med «plyndring» mener Bastiat enhver bruk av staten som instrument for å berike eller tilgodese en gruppe mennesker på bekostning av en annen gruppe mennesker, noe som utvilsomt ville vært ulovlig dersom enkeltmennesket hadde forsøkt å gjøre det samme.

Legalisert plyndring er selve fundamentet i den moderne velferdsstaten, oftest omtalt som «nødvendig omfordeling av samfunnets ressurser». For staten

DN utelater fakta

INNLEGG Arbeidsliv

I lederen «Rødgrønn logikk» 25. juli snubler DN i faktum i sin kritikk av at for mange leger under spesialisering går på lovlige midlertidige kontrakter. Følgende er utelatt i lederartikkelen:

■ Helseforetakene har fått i samfunnsoppdrag å utdanne leger til spesialister. Ferdig

**VIL FÅ MED
DET UTE-
LATTE.** Lars
Haukaas.

utdannede spesialister ansettes i sykehus, i private helseinstitusjoner, de etablerer seg som privatpraktiserende spesialister

og fastleger, og de anvendes i kommunehelsetjeneste. Helseforetakene har med andre ord et utdanningsoppdrag.

■ Forflytning mellom flere foretak er nødvendig for at legene skal få spesialisering. Derfor bygger dagens tariffavtaler på at utdanningsoppdraget utøves gjennom et system med forflytning og midlertidige ansettelsesforhold. Det er selvsagt ikke slik at det helseforetaket som skal levere en del av oppdraget

nødvendigvis har behov for den legen som er under utdanning i et fast ansettelsesforhold. Helseministeren har bedt de regionale helseforetakene om å etablere et system hvor flest mulig kan få fast ansettelse.

Siden dagens tariffavtale bygger på forutsetningen om at leger i spesialisering er midlertidig ansatt, må det gjøres endringer i tråd med ny forutsetning. Legeforeningen er tilbudt de nødvendige

endringer. De kan når som helst henvende seg til Spekter og akseptere de nye forutsetningene i avtalen og dermed det nye utdanningssystemet som vil gi mange flere faste stillinger. ■ Det foreligger ingen tvist til behandling i lagmannsretten som vil løse denne situasjonen slik det hevdes i DNs leder.

■ Lars Haukaas, administrerende direktør i Arbeidsgiverforeningen Spekter